

## TIT—MÉM—EFAG TANÁCSKOZÁS SZOLNOKON

A TIT Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Választmánya, megyei szakosztálya, a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatala, a Nagykunsági EFAG rendezésében tanácskozást tartott az elmúlt év végén. A TIT-választmány tájértekezletein eddig a mezőgazdasággal foglalkozott — mutatott rá megnyitóbeszédében *dr. Soós Gábor* államtitkár, választmányi elnök — figyelme most az utóbbi időben felpeszdült erdőgazdálkodás felé is fordult. Így kerített sort elsőnek Szolnokon fejlesztési kérdései vizsgálatának.

A fa, mint nyersanyag és energiaforrás, az erdő, mint környezetalakító, mind nagyobb jelentőségű — fejtegette tovább a bevezető — fontos érdek fűződik az erdőgazdálkodás fejlesztéséhez. Kiemelten foglalkozott a csemeteellátás kérdésével. Egyformán „ludasok” a csemetetermelés liberalizálásában a MÉM és a gazdaságok, nagy fokú szervezethez van szükség e téren! Az elmúlt tervidőszakban nem történt előrehaladás a fakitermelési és -feldolgozási apadékok csökkentése, a hulladékhasznosítás terén. Rendet kell teremteni az erdőben, de az iparban is meg kell teremteni az aprítéknak megfelelő hasznosítását. A tűzifakérdést kellő árkonstrukcióval kell megoldani. A feldolgozásban fokozni kell a vékony fa hasznosítását és fokozni a fenyő kiváltását. Erre a könnyűipar külön tervet dolgoz ki. Fenn kell tartani a telepítés eddigi ütemét, fokozni a feltárást és haladni kell az általános gépesítésben. Le kell vetkőzni sok szemléleti ráakódottságot, bővített újratermelés szükséges a szellemi erővel is. Nem kell lehajtott fejjel mennünk azonban a társadalom előtt, mert eddigi eredményeink jók!

*Dr. Sali Emil* MÉM EFH főosztályvezető az Erdőrendezési Szolgálat által a hazai élőfakészlet jobb kihasználási lehetőségeire kidolgozott adatokat ismertette és ebben a 2000-re elérhető tízmillió köbméter kitermelésének feltételül a megfelelő kitermelési, feldolgozási és felújítási kapacitás megteremtését sürgette. A szükségletnek maximálisan hazai forrásból való kielégítése csak a nyersanyagforrások legnagyobb mértékű hasznosításával lehetséges. Alapvető cél a 33<sup>0</sup>/<sub>0</sub>-nyi apadéknak csökkentése — az erdőn legalább 12—14<sup>0</sup>/<sub>0</sub>-ra. Termőhelyeinket differenciáltan kell hasznosítani minőségi és tömegfatermesztésre. Jobban hasznosítani a hengeres fát és mindenekelőtt előre szükséges haladni a szakoktatásban. Ez utóbbinak részleteit *dr. Bartucz Ferenc*, a Borsodi EFAG vezérigazgató-helyettese fejtette ki, elgondolásai korábbi közlése alapján olvasóink előtt nagyrészt ismertek.

A táj erdőgazdasági viszonyaiból kiindulva, azt meghaladóan boncolgatta a termelési ágazat integrációs kérdéseit *dr. Papp Mihály*, a Nagykunsági EFAG igazgatója. Ismertette a Nagyalföldön érdekelt hat erdőgazdaság által létrehozott gazdasági társulást. Szeme előtt síkvidéki fenyő-, nyár-, fűz- és akác-termelési rendszer kialakítása lebeg. Ezt igyekszik tudományos alapon kidolgoztatni és gyakorlatilag megvalósítani. Az eddig elért legfontosabb eredmény a vállalat tulajdonában álló ŐSA-gépsor megfelelő üzemeltetéséhez szükséges munkakoncentráció megteremtése. Részt vesz a társulásban a szentendrei Erdészeti Gépgyár és a Szolnoki EGROKER Vállalat is.

Végül *dr. Antal András*, a TIT országos elnökség főmunkatársa vázolta az együttműködési lehetőségeket, amelyekkel a TIT támogathatja az erdőgazdaságokat vállalati oktatási, közművelődési munkájukban. A TIT a legkülönbözőbb szakterületek sok kiváló munkálóját gyűjti egybe és ezek szívesen működnek közre előadásokkal, konzultációkkal a legújabb ismeretek terjesztésében.

Jérôme René